

يَلِصُّ بِبَنِي لَوْلَانُ الْمُثُ، ضِيَّاحُ أَنْ أَوْ بَرَشَأُ تَنْكُ: تَلَّاقَ هُنَّ عُلَّالِي ضَرَّةَ شِيءٍ عَنِّ عِ
، ضِيَّاحُ أَنْ أَوْ قَرَعَلَا قَرَعَتَا، بَرَشِيَّيْ فَيَفِ عَضَّيْ فَيَمْلَسُو هِي لَعَلَّالِي
مَلْسُومٌ هَاوَرٌ. يَفِ عَضَّوْمَ يَلَّعُ هَا فَيَفِ عَضَّيْ فَيَمْلَسُو هِي لَعَلَّالِي يَلِصُّ بِبَنِي لَوْلَانُ الْمُثُ

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Мен ҳайзли ҳолимда бирор нарсани ичиб, кейин Набий соллаллоху алайҳи васалламга берар эдим. У зот менинг оғзим теккан жойга оғизларини қўйиб ичар эдилар. Мен ҳайзли ҳолимда суякни ғажиб, Набий соллаллоху алайҳи васалламга берар эдим. У зот менинг оғзим теккан жойга оғизларини қўяр эдилар».

Имом Муслим ривоят қилган.

أَنْ أَوْ يَرْجَحُ فِي كَيْتِي مَلْسُومٌ هِي لَعَلَّالِي يَلِصُّ بِبَنِي لَوْلَانُ لُؤْسَرَانَكَ: تَلَّاقَ هُنَّ عَضَّةَ شِيءٍ عِ
مَلْسُومٌ هَاوَرٌ. نَارُقِلَا أَرْقِيَّيْ فَيَفِ ضِيَّاحُ

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Мен ҳайзли бўлган ҳолимда Расулulloх соллаллоху алайҳи васаллам кўксимга суяниб олиб, Қуръон ўқир эдилар».

Имом Муслим ривоят қилган.

نَمَّ يَلِصُّ بِبَنِي لَوْلَانُ الْمُثُ، ضِيَّاحُ أَنْ أَوْ بَرَشَأُ تَنْكُ: تَلَّاقَ هُنَّ عُلَّالِي ضَرَّةَ شِيءٍ عَنِّ عِ
مَلْسُومٌ هَاوَرٌ. يَلَّعُ هَا فَيَفِ عَضَّيْ فَيَمْلَسُو هِي لَعَلَّالِي يَلِصُّ بِبَنِي لَوْلَانُ الْمُثُ

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам тунда намоз ўқир эдилар. Мен ҳайзли ҳолда у зотнинг ёнларида бўлар эдим. Устимда бир мирт бўлиб, унинг бир томони у зотнинг устиларида бўлар эди».

Имом Муслим ривоят қилган.

Матнда отнинг алоҳида зикр қилиниши шубҳани кўтариш учундир. Чунки уламоларимиз орасида отнинг гўштини ейиш ҳалол деганлари ҳам, ҳаром деганлари ҳам бор. «Отнинг гўшти ҳаром», деганларнинг гапига биноан, ундан қолган сув ҳам пок бўлмаслиги керак, деган фикр келиши мумкин. Бунга мутлақо ўрин йўқ. Чунки «Отнинг гўштини ейиш ҳаром», деганлар унинг нажаслиги учун эмас, жиҳодга керак бўлиши учун шундай деганлар. Аслида отнинг гўшти поклигига ҳеч ким ихтилоф қилмаган.

Гўшти ҳалол қуш ва ҳайвонларнинг сўлаги ҳам пок. Чунки сўлак гўшtdан ҳосил бўлади. Бинобарин, улардан қолган сув ҳам пок бўлади.

(Давоми бор)

«Кифоя» китобидан